

ÚJ
KUTATÁSI ADATOK

A

KNEZIĆ - GRÖBER
CSALÁD

LESZÁRMAZOTTAI

TÖRTÉNETÉHEZ

64

- - -

A két családkutató tábornok: Henkey-Hönig Vilmos és Köllner
Kornél munkájáról

Számba véve a jelenbeli leszármazottakat: déd- és ükunokák tulajdonában levő, féltve és nagy gonddal megőrzött tárgyi, írásos feljegyzéseket, terjedelmesebb, igényesebb, figyelmesebb munkát követelő nagyobb lélegzetű irásműveket, kialakítható volt az a dícséretes következtetés, hogy az utódok büszkéek voltak egykori mártír ősükre, az 1849. október 6-án mártíriumot szenvedett tábornokra. Nem passzív örökösökként őrzik rájuk maradt kincseiket, nemcsak a "foghatókat és láthatókat", azokat is, amiket emberségnek szoktunk a köznapokban nevezni. A kutatók lévén katonák, igyekeztek feltárni és értelmezni azt a katonafilozófiát, amely naggyá tette az aradi vértanú tábornokot: a fegyveres szolgálathoz való hűséget, értelmetlenség esetén az attól való szándékolt el- és megválást, a bajtársiasságot, a beosztottak megbecsülését, az irántuk való hűséget és számontartását, értékeik felismerését, számbavételét - hogy csak a leglényegesebbek kerüljenek felsorolásra.

Mindehhez azonban az is kellett, hogy kapitányok, a Gróberék, a Hönigek, a Köllnerek, a Dobrovissok, az Ották, a Brucknerek, a Galánffyak és a Bitskeyek, az egyre szaporodó és szerteágazó családok tagjai elfogadják az időben egyre távolodó rokonuk-ősük mártírúnavar hitelesített, feledhetetlenné tett élet- és honvédő filozófiáját!

Némely családok, mert rájuk nehezedett a mindennapok gondja csak annyit őriztek meg, hogy volt ^{amly} akkor egy egész nemzet becsülte ősük! De őrizték emlékét. Más családok örültek, ha ősüknek egy egész nemzet áldozott - fogadta évenként legalább egyszer emlékezetébe, imájéba. Ismét más családok pirultak, ha jelentkeztek olyanok, akik a hazán belüli békétlenség, a környező népek közötti gyanakvás szítására igyekeztek emléküket befeketíteni. Pedig ők zömmel nem voltak magyarok, de mert céljuk azonos volt, a legteljesebb egyetértésben cselekedtek, még az erőszakos halál perceiben is. /Talán tudott, hogy a királyi ősökkel büszkélkedő Leiningen-Westerburg Károly és Knezić Károly, Damjanich János és Vécsey Károly gróf nemigen szívlelték egymást. Haláluk óráján mégis megölelték-megcsókolták egymást, sőt az idősebb Vécsey gróf kezét is csókolta a szerb származású Damjanich Jánosnak, mert már nem ölelhette meg, ajkával nem érinthette annak orcáját! /

Talán nem véletlen, hogy két hivatásos katona kezdett kutatni ~~nemzet nemzeti hőseinek, egységeik, elöljáróiknak, néladósaiknak sorát~~
~~szülőföldjükről, szülőfalujukról, szülőházukról, szülőházukról.~~

nemzetünk jeles katonahősének, mártírjának, ősiüknek, hírt s nevet szerzett elődüknek, szívest-örömezt vállalt példaképüknek sorsát feltáró elhatározással. Munkájuk közben hívhatták fel figyelmüket a Gróber-leszármazottak magukra. /A vértanú honvéd tábornoknak nem voltak fiai, leányai pedig a Gróber fivérekhez mentek férjhez./ Munkájuk közben észre kellett venniök, hogy a Gróber "fiúk" kötelességüknek tartották, rendszerint egyéves önkéntesként megszerezni a hadnagyi rangfokozatot⁴⁶, noha a hivatásos tiszti szolgálatot csak igen kevesen, rendszerint a körülmények kényszerű hatására vállalták. Észre kellett venniök azt is, hogy a Gróber "leányok" szívesen /előszeretettel?!/ adták "kezüket" hivatásos tiszteknek. Volt-e ebben és mennyi szerepe, motivációja annak a ténynek, hogy közvetlen -vagy egyre távolodó- ősiük honvéd tábornok volt? Lehet, hogy a két nyugalmazott tábornok éppen ezt szándékolta akkor, amikor kiemelte, hogy ki volt az a Gróber "leány", aki életét hivatásos tiszti életéhez "kötötte"?

A két nyugalmazott tábornok sohasem írta le, fogalmazta meg, hogy a hazát szolgálni nemcsak művelt tisztként lehet, de polgárként is, mégpedig művelt polgárként is. Példa erre sok-sok Gróber és velük rokoni kapcsolatba került családok tartalékos tiszt-leszármazottja, akik előbb szereztek agrármérnöki, közgazdász és jogi diplomát, sajátítottak el idegen nyelveket, mint tiszti rangfokozatokat!

Hogyan végezte munkáját a két nyugalmazott tábornok?

Mindenekelőtt a leszármazottak birtokában levő levéltári értéket képviselő okmányokat derítették s dolgozták fel, miközben meghallgatták /kikérdezték/ az okmányok tulajdonosát, s ha már ők elköltöztek a földi életből, közvetlen hozzátartozóikat. Ez a módszer különös értékét képezi munkájuknak. Olyan adatok birtokába jutottak, amelyek levéltárakban vagy nem találhatók, vagy csak időigényes kutatómunka eredményei lehetnek. E módszer alkalmazása értékes volt is, mert újra és Ujraéltette a leszármazottakban a családi közösségtudatot, a honvéd tábornok iránti érdeklődés nélkülözhetetlenségét, hagyományozott örökségének tisztos vállalását.

Ha a két tábornok szükségét látta, felkereste a különféle vallások, különösen is a római katolikus plébániákat, amelyekben nélkülözhetetlen okmányok másodlatának birtokába kerültek: születési-keresztelési, házassági és halotti anyakönyvi másodlatok, amelyek számottevően csökkentették a téves adatok mennyiségét, mert ¹⁹⁴⁴⁻¹⁹⁴⁵ adatszolgáltató családtagok emlékezetük ^{már} hiányos és roskadt volt. A két tábornok -szükség esetén- kutatót az igazgatási szerveknél is, legkevesebé a hadtörténelmi levéltári anyagokat tekintették át.

A két nyá. tábornok által kedvezményezett kutatómunka területei és az alkalmazott módszerei számos veszélyt hordoznak magukban. Az interjú zömmel az emlékezetre támaszkodik. Az emlékezet - akár szándéktalanul is - lehet sérülékeny, terjedelmét tekintve behatárolt, és fennáll a "csúsztatás" veszélye is, leggyakrabban azonban pontatlan. Még a plébániákon kiállított és hitelesített okmánymásodlatok is tartalmaznak hibákat, pontatlanságokat, téves adatokat. Pl. az okmánymásodlatokat kiállítóknak nem tesznek különbséget születési-, lakó- és tartózkodási hely között. Pl. Knezić Károly és Kapitány Katalin házassági anyakönyvi kivonatának másodlatán az olvasható, hogy Benko Borbála Egerben született /?/, vagy ott tartózkodott /?/, vagy Ott élt /?!/Csak tartózkodott, feltehetően a "Sasos"-házban, amely ma már csak emléktábla formájában létezik./

Tehát a tábornokok által készített "családfa" adatait kellő kritikával kell fogadni, használni. /A kritika alapját képezhetnék volna a cs. és k. névkönyvek, a Rendeleti Közlönyök, a m. kir. honv. névkönyvei, a Honvédségi Közlönyök, a hivatásos tisztek anyakönyveinek gyűjtői. /Fentebb már történt utalás arra, hogy ezeket a forrásokat a két tábornok nem vizsgálta!/
 a)

Mégis, mi az értéke a két nyá. tábornok kutatómunkájának?

A megítélés valósága megkívánja annak megállapítását, hogy metodológiai felkészítéssel egyikük sem rendelkezett. Egyikük sem végzett korábban kutatómunkát, nem tanított tisztképzőben, ahol kutatómunka szerinti /metodológiai/ felkészítésben részesülhettek volna. Mindkető csapat tiszt volt. Henkey-Hönig Vilmos tüzér, Köllner Kornél pedig huszár. Mindvégig csapatszolgálatot teljesítettek. Mindez inkább dícséreti vállalkozásukat, mintsem elmarasztalná azt!

- Létrehozta egy további és kiterjedtebb kutatásokra készítő, arra inspiráló produkciót, családfát, amely sok-sok feleslegessé vált munkától mentette meg, tehermentesítette Knezić Károly életművének kutatására vállalkozó történészt.

Inspirálta /mozgósította/ a leszámazottakat a tábornoktól származó tárgyi, írásbeli és erkölcsi értékek megőrzésére, amit a kutatást folytató kezébe vehetett, tanulmányozhatott, elemezhetett és értékelhetett, az általa kialakított tartalmi elképzelésébe beilleszthetett.

Itt kell megjegyezni, hogy a két nyá. tábornok által kimunkált "családfát" a leszámazottaknak csak kicsi hányada ismerhette. Újra fel kellett hát fedezni ahhoz, hogy egy könyv részeként a leszámazottakhoz is eljusson!

Munkájuk nélkülözhetetlen ahhoz, hogy egy -minden eddiginél teljesebb- Knezi's monográfiát lehessen megírni, hogy megírható legyen azon leszármazottaknak históriája is, akikben a vértanú tábornok ma is közöttünk van!

+

Következzen hát a két tábornok összeállította "családfa" /származéktáblázat/ amelyben egy kivételével, semmiféle változtatást nem történt, a nyelvi hibák korrigálására sem került sor. Az egy kivétel: a születés időrendjében római számokkal különböztettük meg az azonos család- és utónevű leszármazottakat!

" A G Ö B E R C S A L Á D "

Legidősebb Gróber /I./ Ferenc /szül. 1801 + Eger/ feleségül vette: Eger, 1829. IX. 9. Bajzáth Annát /szül. Eger, 1911. + Eger...-
.../ 1811?

Ezen legidősebb Gróber /I./ Ferenc Gyöngyösről már mint árva gyermek került Egerbe és 1827/28-ban megvette a Neumayer féle vaskereskedést, - Neumayer jelenleg Bökönyi hevesmegyei földbirtokos - később gyermekei, id. Gróber /II./ Ferenc és Sándor az egri vaskereskedést és szőlő birtokot, míg József a Pusztá Margitai birtokot, illetve bérletet kezelte; legidősebb Gróber /I./ Ferenc szülei kecskeméti lakosok voltak, hol bizonyára ő is született.

Gyermekeik.

I. ID. Gróber /II./ Ferenc

/szül. Eger, 1830. XI. 25. + Eger, 1896. II. 27./ Feleségül vette Törökszentmiklóson 1861. VI. 4-én Pillesz Lujzát /szül. Törökszentmiklós, 1841. VI. 21. + Eger, 1915. IV. 4./ kinek szülei Pillesz Márton és Foris Franciska /Fáni/ törökszentmiklósi vaskereskedő; Pillesz Lujzának mostoha nővére Ludwig Terézia, férjezett Grensperger Ferenc földbirtokos és bérlő.

Gyermekeik:

1. G. Berta:

/Szül. Eger, 1861 + Eger, 1918. XI. 2./ férjhez ment Egerben /1888. II. 1./ Fridély Ödön /szül. 1814. + Eger, 1913. IV. 2./ mezőkövesdi gyógyszerészhez, kinek szülei F. János mezőkövesdi gyógyszerészek voltak. Gyermekeik nem voltak.

2. G. Gizella:

/szül. Eger, 1863. III. 9./ Férjhezment Egerben, 1881. I. 24. theiszbucki Niemtsik Adolf cs. és kir. 60. gy.e.-beli századoshoz, majd a 85. gy.e.-beli őrnagy /szül. Rymhivitz, 1841. I. 20. + Eger, 1901.

VII. 17./ szülei: Niemtsik Augusztin és Sztokrabatek Vinczencia.
Gyermekeik:

- a./ th. N. Adrienne, szül.: Eger, 1883. IX. 20.
 b./ th. N. Gizella, szül.: Eger 1885. VI. 24.
 c./ th. N. Ilona, szül.: Eger, 1888. II. 14. férjhez ment Egerben, 1929. VI. 16-án, kisléghy Nagy Gusztáv cs. és kir. 60. gy. e.-beli, majd magy. kir. honv. nyugállományú ezredeshez /szül.: Falánka, Bács megye, 1876. II. 21. szülei kisléghy Nagy Jenő és n. Pulchard Rózsa. K.N. Gusztáv elhalt felesége, n. Horváth Mária volt, kitől:
 alfa./ k. N. Jolán, férjezett Nemes Jánosné,
 béta./ k.N. Edit, férjezett Hortobágyi Antalné,
 gamma./ k.N. László,
 delta./ k.N. Augusztina,
 epsilon./ k.N. Lajos gyermekeik születtek.
 d./ th. N. Ferenc /szül.: Eger, 1891. IV. 11./ gimnáziumot, jogot és bírói vizsgát Eger, Kolozsvár és Budapesten végzett, Balassagyarmati Kir. Ügyészségi Elnök, feleségül vette Budapesten 1926. VIII. 25-én Ebneith Annát, Ebneith Lajos és Eliássy Anna leányát.

Gyermekeik:

- alfa./ th.N. Éva, szül.: Balassagyarmaton, 1927. V. 8.
 béta./ th.N. Ferenc, szül.: Balassagyarmat, 1928. X. 26.
 e./ th. N. Lujza /szül.: Wien, 1894. III. 5./ tanárnő, a tanárnői oklevelet 1915-ben Budapesten, Erzsébet nőiskolában szerezte.

3./ G. Irénke:

/szül.: Eger, 1865 + Eger

4. G. Anna:

/szül.: Eger, 1867..... + 1914. II. ...

5. G. Margit:

/szül.: Eger + Eger

6. G. /III./ Ferenc:

/szül.: Eger, 1870. III.1. a gimnáziumot, érettségét és a jogakadémiaát Egerben végezte, e.é. önkéntes, majd tart. hadgy. asc. és kir. 12. huszárezredben; atyja halála után az egeri vaskereskedést vette át. Feleségül vette Egerben, 1896. IV. 30-án Köllner Ilonát /szül.: Eger, 1875. I. 6./ Köllner Lőrinc gyógyszerész és nyárádi Hartl Irma leányát. Részletesen lásd a Köllner - nyárádi Hartl és Poldrugách család leírását.

Gyermekeik:

G. /IV./ Ferenc /szül.: Eger, 1897. IV. 18./ elemi, gimnázialis érettségit és jogot Egerben végzett, Heves vármegyében megyei szolgálatba lépett, jelenleg Gyöngyös járás főszolgabírája, feleségül vette Egerben, 1926. I. 20-án perlaky Perlaky Margitot /szül.: Magyar-Csernye-József major, Torontál megyében 1907. VII. 13-án, iskoláit Zombolyán és Egerben végezte, - szülei perlaky Perlaky Elemér gazdasági főfelügyelő, ny. egri érseki jószágigazgató és földbirtokos Domoszlón, Heves megye - és Wolff Margit.

Gyermekeik:

G. /V./ Ferenc, szül.: Eger, 1926. XII. 5. és

G. "atinka, szül.: Eger, 1933. VII. 20.

perlaki Perlaky Elemér szülei p. P. Zénó, szül.: + Domoszlón, Heves m. 1933. IX. 6. volt főszolgabíró és domoszlói földbirtokos és p. P. Elemér testvérei:

a./ p. P. Gizella, férjezett Dr. Kassa Endréné, Heves vármegyei főorvos, gyermekük: Perlaky Kassa Endre, külügyminisztériumi szolgálatban,

b./ p. P. Irén, férjezett Török Istvánné nyug. fővárosi rendőrkapitányné,

c./ p. P. Elemér /fenti/,

d./ p. P. Margit, férjezett Meszlényi Ferencné, ny. műszaki főtanácsos, gyermekeik: M. Tibor, M. Ilona és M. Gábor.

Wolff Margit, p. P. Elemérné, szülei: Wolff Gyula, a gróf Csekolics zombolyai uradalom volt jószágigazgatója és Somorjai Horváth Irma.

W. Margit, p. P. Elemérné testvérei:

a./ W. Anna, férjezett Takáts Elemérné honv. gyal. ezredes,

b./ W. Irma, férjezett vitéz Kolossváry Imréné honv. gyal. ezredes, gyermekeik: K. Imre, K. Szabolcs.

c./ W. Gyula, felesége Eötvös Teréz, gyermekük: W. Éva,

d./ W. Géza, mint zászlós a világháborúban hősi halált halt,

e./ W. János banktisztviselő Egerben,

p. P. Elemér és W. Margit gyermekei:

alfa./ p. P. Margit, férjezett Dr. Gróber /IV./ Ferenc főszolgabíró,

béta./ p. P. Klára, férjezett Galánffy György honv. huszár főhadnagyné,

gamma./ p. P. Zsolt, a m. kir. állami Mezőhegyesi gazdaságnál.

7./ G. Jolán:

/szül.: Eger, 1872. VIII. 30. + Eger, 1908. VII. 12./ férjhez ment Egerben, 1894. dolinai Leide József cs. és kir. 85. gy. e. századoshoz /szül.: Olmütz, 1861. IV. 14. + Wien, 1920. III. 17./ a világháborúban résztvett és mint ny. altábornagy halt meg, - második felesége Stefánovits Ljubica, kit is vett el.

Gyermekeik:

a./ d. L. Richard /szül.: Eger, 1895. III. 26./ elemi és gimnázialis osztályokat Kassán és Egerben végezte, a Kassai cs. és kir. hadapród iskola elvégzése után mint zászlós a cs. és kir. 2. tiroli császárvadász ezredhez lett felavatva, a világháborúban részt vett, jelenleg m. kir. honv. gyalogsági alezre-des, feleségül vette Szolnokon 1924. V. 24-én Harsányi Máriát, néhai Schelt Géza nemzeti bank főtitkár feleségét. Gyermekek: Schelt Sárika.

b./ d. L. Jolán /szül.: Eger, 1898. X. 21./+férjhezment 1921. VI. 9. Turkovich Károlyhoz /szül.: Feldebrő, 1894. II. 23./ ki elemi és gimnáziumot Egerben, gazdasági akadémiát Kassán végezte, a világháborúban mint cs. és kir. 60. gy ezredbeli t. főhadnagy vett részt, jelenleg az alsó peszér pusztai királyi birtokon uradalmi főintéző. Gyermekeik: T. József, T. Károly, T. Beatrix és T. György.

8./ G. Gyula:

/szül.: Eger, 1874. VIII. 20. + Eger, 1936. II. 27./ elemi és 4 gimnázialis osztályt Egerben, kereskedelmi Miskolcon, gazdasági akadémiát Kassán végzett. 1896. X. 1-én mint e. é. önkéntes, a cs. és kir. 12. huszárezredbe vonult be, hol is ténylegesítve lett, a cs. és kir. wieni lovagló tanárképző intézetet végezte, mint főhadnagy nyugállományba vonult és gróf Zsilinzsky Arad megyei gazdaságában volt alkalmazva. A világháborúban mint lókorház parancsnok vett részt és mint nyug állományú százados halt meg. Nőül vette Egerben Jankovich Adriennet /szül.: Eger, 1879. X. 16./ Jankovich Adolf Heves vármegyei főügyész és felesége Brudermann Gizella leányát. Gyermekek: G. Gyula, /szül.: Budapesten, 1916. XI. 6./ elemi és reáliskolát érettségivel Egerben végzett, jelenleg budapesti egyetemi hallgató.

G. Gyuláné, Jankovich Adrienn testvérei: J. Erzsébet, J. Tibor, J. Tivadar és J. Gizella.

9./ G. Béla:

/szül.: Eger, 1876. + / elemi és 4 gimnázialis osztályt

31

Egerben, a kereskedelmit Miskolcon végezte, egy ideig Eger városánál mint városi pénztárnok szolgált, majd nyugalomba vonult.

10. G. Lujza:

/szül.: Eger, 1878. + Eger, 1897, III. 28./ iskoláit az egri angolkisasszonyoknál végezte.

11. : G. Bartholomaeus (leány) 1862. Török-hentműködés

II. GRÖBER JÓZSEF

/szül.: Eger, 1832. II. 11. + Miskolc, 1918. I. 9./ feleségül vette Poroszlón 1862. IV. 28-án Knezich Olgát /szül.: Eger, 1845. + Miskolc, 1898. V. 19./ kinek szülei Knezich Károly /szül.: Veliki-Gajevác, 1808. + mint aradi vértanu 1849. X. 6./ az 1943/49-iki szabadságharc tábormok, az aradi vértanuk egyike. /Knezich Károly szülei: Knezich Fülöp határőrségi főstrázyamester és Benkő Borbála voltak/. A 40-es években Lichtenstein herceg tábormok hadsegéde, Galicziában tartózkodott. 1846-ban Egerbe helyeztette át, 1848. junius havában a szerbek ellen harcolt, 1849. elején már mint dandárparancsnok vezényelte seregét Verbászról Szegedre. Résztvett a szolnoki, a tápióbicskei, az isaszegi csatákban, a komáromi ostromzár áttörése után /ápr. 26/ tábormok és hadtestparancsnok lett. A zsolnai ütközet után csatlakozott Görgey seregéhez és osztozott annak sorsában, - Aradon, 1849. október 6-án kötél által kivégezték.

Knezich Károly feleségül vette Egerben 1844. I. 3-án Kapitány Katalint, Kapitány Mihály egri városi tanácsnok és neje, Káló Erzsébet leányát.

Knezich Károlynak Olga leányán kívül Irén nevű leánya is volt, aki is Gröber Sándorhoz, Gröber József testvéröccséhez ment nőül.

Gröber József és Knezich Olga gyermekei:

✓ 1. G. József:

/szül.: Ároktő, Borsod m. 1863. II. 2. + Miskolc, 1914. VI. 7./ a Debreceni gazdasági akadémiát végezte, tart. huszárhadnagy, gazdálkodott.

✓ 2. G. Károly:

/Szül.: Ároktő, 1865. + Davosban, 1914. II. 4./ a Magyaróvári akadémiát végezte, gazdálkodott.

✓ 3. G. Elemér:

/szül.: Muhi puszta 18 .., +/ gyerekkorában, sarlach betegségben halt meg.

✓ 4. G. Dezső:

/szül.: +/ gyerekkorában halt meg.

- ✓ 5. G. Sarolta:
/szül.: Muhi puszta, 1872. VI. 19./ férjhezment Miskolcon 1892. 13-án Balás Elemérhez /Balás Mihály jószágigazgató és Hegedüs Alojzia fiához/ miskolci törvényszéki bíróhoz, gyermekeik voltak: Sarolta, és Olga. Elváltak.
- ✓ 6. G. Aladár:
/szül.: Muhi puszta, 1873. VIII. 15. / tanulmányait és jogot Eger és Budapesten végezte, királyi közjegyző Gyöngyösön.
- ✓ 7. G. Etelka:
/szül.: Muhi puszta /pléb. Szakáld/ 1875. III. 12./ férjhez ment Miskolcon, 1898. Dr. Greuter Antal orvoshoz /szül.: Diósgyőr, 1861. IV. 8. + Miskolc, 1934. XI. 16./
Gyermekeik:
 - a./ G. Ilona, /szül.: Miskolc, 1899. XI. 13., meghalt Miskolc, 1923. VII. 28./ férjhezment Miskolcon, 1922. Medits Gyula főhadnagyhoz.
 - b./ G. Antal, /szül.: Miskolc, 1901. XI. 13./ gimnáziumot és érettségét Miskolcon, gazdasági akadémiát Keszthelyen végzett, - gazdálkodik.
 - c./ Dr. G. István /szül.: Miskolc, 1909. I. 26./ gimnázium és érettségét Miskolcon végzett, jogi doktorátust Pester nyert, tart. tüzér főhadnagy, Miskolcon városi hivatalnok. Feleségül vette Miskolcon 1939. VI. 10-én Biró Baratta Máriát. Dr. Greuter Antal testvére Greuter József felesége Klobusitzky Blaskovich Margit, kiknek gyermekei:
 - alfa./ Greuter Margit, férjezett Fleischer Zoltánné banktisztviselő neje,
 - béta./ Greuter Emma, férjezett Dr. Szentkatolnay /Stoklassz/ Győzőné, m. kir. honv. főtörzsorvos neje. gyermekeik: Viktor, szül.: Miskolc, 1919. X. 15. és István, szül.: 1924. VIII. 31.

- ✓ 8. G. Géza:
/szül.: Muhi puszta, 1877./ műegyetemet végzett, gépészmérnök, műszaki tanácsos, a Győri Villamosművek igazgatója, feleségül vette Győrben Csengery Hátzky Izabellát, csengery Hátzky Dénes pénzügyigazgatósági tisztviselő és neje, ribáczy Ribáczy Anna leányát:
Gyermekeik:
 - a./ G. Klára, /szül.: Győr, 1912. III. 23./ férjhez ment Győrben, 1936. X. 31-én dr. Rátz Tibor budapesti nemzeti bank tisztviselőjéhez.
 - b./ G. András /szül.: Győr, 1914. III. 23./ budapesti műegye-

temi gépészmérnök hallgató.

9. G. Kálmán:

/szül.: Muhi puszta, 1878./ gimnáziumot és érettségét Miskolcon, kereskedelmi akadémiát Hamburgban végzett, a Borsod-Miskolci Hitelbank tisztviselője, feleségül vette Londonban 1904. IV. 18-án Kror Lujzát /szül.: Hamburg, 1866. + Miskolc, 1938/.

Gyermekeik:

a./ G. Kálmán, /szül.: Hamburg, 1903. I. 4./ Miskolc városi hivatalnok.

b./ G. Lujza, /szül.: + / férjhezment Miskolcon, 1937. Gárdos János gyógyszerészhez.

c./ G. Elemér, /szül.: Miskolc, 1910. IV. 6.

G. Kálmán feleségétől Miskolcon 1925. VII. 20-án elválván, újra megnősült, feleségül vette Budapesten 1925. X. 17. Tóth Bartók Kornéliát /szül.: Miskolc, 1893. XII. 3./ Tóth Bartók János törvénytudós iradatíró és neje, Lopharzberger Anna leányát.

10. G. Olga:

/szül.: Muhi puszta, 1881. X. 8. + Budapest, 1917. XI. 7./ férjhezment Miskolcon 1906. IX. 10-én Henkey-Hőnög Vilmos /szül.: Nádasd-Ladány, Fehér megye - 1879. I. 13./ cs. és kir. tüzér hadnagyhoz, ki a világháboruban résztvett, jelenleg m. kir. honv. ny. áll. tábornok, szülei néhai Hőnög Lajos jószágigazgató és neje Schuszter Lujza.

Gyermekeik:

a./ H.H. József, /szül.: Miskolc, 1907. VIII. 7./ gmnáziumi érettségét Miskolcon, a m. kir. honv. Ludovika Akadémiát 1929. VIII. 20-án végezte, - jelenleg m. kir. honv. tüzérszázados, - feleségül vette Szalán, Abauj megye, 1932. Külkey Lenkét /szül.: Szala, 1914. III. 15./ néhai Külkey Gyula földbirtokos és neje, néhai Sziklay Zsuzsánna leányát; - H.H. Józsefné Külkey Lenke testvére Külkey István /szül.: Szala, 1915./ jogi tanulmányt végez.

b./ H.H. Károly /szül.: Miskolc, 1908. X. 18./ gimnáziumot és érettségét Miskolcon, tanulmányait a Római Germanicum-Hungaricum-ban végezte, hol is 1929-ben dr. phil., - 1937-ben Dr. Theol. avatott, - pappá szenteltetett Rómában 1933-ban, jelenleg az egri főszékesegyházmegye papja.

c./ H.H. Pál /szül.: Miskolc, 1913. I. 18. + Miskolc, 1914./

d./ H.H. Dezső /szül.: Budapest, 1916. III. 20./ gimnáziumot, érettségét Miskolcon végzett, - joghallgató.

✓ 11. G. Dezső:

/szül.: Muhi puszta, 1883. IX. 10./ gimnáziumot éd érettségit Miskolcon, majd a m. kir. honv. Ludovika Akadémiát, - honnan betegsége miatt kilépett, - gazdasági akadémiát Keszthelyen végezte, édesatyja életében Császtán gazdálkodott, magánzó.

✓ 12. G. Margit:

/szül.: Mezőnyékládháza, 1885. VIII. 7./ férjhez ment Miskolcon, 1910. V. 11-én Szinyei Bélához. /szül.: Sárospatak, 1878. + Sárospatak, 1917./ MÁV üzletvezető tisztviselő Miskolcon, szülei Szinyei Gerzson akadémiai tanár és felesége Kókai Kun Viktoria voltak. Gyermekük: Dr. Szinyei Béla /szül.: Miskolc, 1911. III. 21./ gimnáziumot és érettségit, valamint jogot Miskolcon végzett, doktorrá Szegeden lett felavatva, tart. tüzér Madnagy, Miskolc városi hivatalnok.

Szinyei Béláné Gróber Margit, mint özvegy, férjhez ment Miskolcon 1921. X. 15-én Henkey-Hönig Vilmos tüzérőrnagyhoz, jelenleg ny. áll. M. kir. honv. tábornok. / lásd 10. sz. alatt./

Gyermekük:

H. Margit Katalin, /szül.: Miskolc, 1924. III. 8./

- . -

III: GRÓBER FERDINÁND

/szül.: 1839 +/

- . -

IV. GRÓBER SÁNDOR

/szül.: Eger, 1837. V. 26. + Eger, 1900. I. 7./ feleségül vette Egerben 18 Knezich Irént /szül.: Eger, 1847. VII. 27. + Eger, 1882. VIII. 14./ Knezich Károly 1848/49-es honvéd tábornok aradi vértanu és neje, Kapitány Katalin leányát, - Knezich Irén testvérhuga Gróber Józsefné, Knezich Olgának. /A Knezich család leírását lásd: II. Gróber Józsefnél/.

Gróber Sándor és Knezich Irén gyermekei:

1. G. Sándor:

/szül.: Eger, 1866. IX. 6. + Csurgháton, 1897. IV. 6./ gazdálkodott.

2. G. Irén:

/szül.: Eger, 1867. IX. 17./ férjhez ment Egerben, 1891. II. 7-én

20

dr. Eötvös Józsefhez /szül.: Eger, 1863. IV. 1./ jelenlegi ny. á. táblai tanácselnökhöz, kinek szülei id. E. József /szül.: Eger, 1822. X. 20. + Eger, 1905. I. 23./ m. kir. nemesi testőr és hadnagy a 40-es években, aztán Hevees vm. főszolgabírája, nyugdíjaztatása után a Heves megyei takarékpénztárosa és neje Kayl Anna voltak. Esküvőjük 1850-ben volt Budán. Dr. Eötvös József gyermekei ifj. Dr. Eötvös József /szül.: Eger, 1891. XI. 10./

3. G. Jenő:

/szül.: Eger, 1870. I. 19./ cs. és kir. 60. gy.e. önkéntese, majd hadnagya, szőlő nagybirtokos.

4. G. Katinka:

/szül.: Eger, 1871. I. 31. + Eger, 1886. IV. 2./

5. G. Malvin:

/szül.: Eger, 1873. X. 31./ férjhez ment Egerben 1898. II. 23-án Dankó Adorjánhoz /szül.: Szátokpuszta, Nógrád m. 1864. IX. 22./ jelenlegi főkáptalani tiszttartóhoz, ki oklevelét a Magyaróvári gazd. akadémián nyerte, - 40 évig volt az egri főkáptalan szolgálatában.

Gyermekeik:

a./ D. Márta /szül.: Bödönhátpuszta, Szabolcs m. 1900.

IV. 15./ férjhezment Tápióságban 1925. I. 4. vit. Asztalossy Lajos m. kir. honv. alezredeshez, gyermekeik:

alfa./ A. Márta, szül.: Budapest, 1926. XI. 3.

béta./ A. Jenő, szül.: Budapest, 1928. II. 21.

gamma./ A. Mária, szül.: Jászberény, 1934. XI. 25.

b./ D. Mihály /szül.: Bödönhátpuszta, 1904. I. 4. + Basapuszta, 1932. III. 17./ érettségizett Egerben, oklevelet a

Készthelyi gazd. sksdémián nyer, káptalani intéző.

c./ D. Matild /szül.: Bödönhátpusztán, 1905. XII. 21./ férjhez ment Egerben, 1933. XII. 3-án Rapcsák Imre egri banktisztviselőhöz, gyermekeik:

alfa./ R. József, szül.: Eger, 1934. X. 1.

béta./ R. Zsuzsanna, szül.: Eger, 1936. VI. 23.

gamma./ R. Judit, szül.: 19

d./ D. Adorján /szül.: Bödönhátpuszta, 1907. IV. 25./ Érettségizett Egerben, oklevelét a Magyaróvári akadémián nyerte, m. kir. gazdasági ellenőr Mezőhegyesen.

6. G. Iván:

/szül.: Eger, 1875. IV. 25./ a Kassai Gazd. Akadémián oklevelet szerzett, egri főkáptalani központi intéző, feleségül vette Egerben 1910. IV. 30-án Lestál Erzsébetet, Lestál Ágoston főkáptala-

ni levéltárnok és Kelemen Mária leányát.

Gyermekeik:

a./ G. Éva /szül.: Eger, 1913. IV. 13./ az egri angolkisasszonyok intézetében tanítónői oklevelet szerzett, férjhezment Egerben 1938. III. 16-án bicskei Bitskey Aladár /szül.: Eger, 1905. X. 18./ m. kir. honv. főhadnagyhoz, bicskei Bitskey Andor ny. járásbírósnak és neje Frohászka Katalin fiához. Gyermekeik:

B. István, B. Dénes.

b./ ifju G. Iván /szül.: Eger, 1915. V. 2./ gimnáziumot, érettségit és jogot Egerben, zeneakadémiát Budapesten végzett.

7. G. Leona:

/szül.: Eger, 1878. I. 9. + Eger, 1971. III. 29./ utód nincs.

8. G. Ilona:

/szül.: 1880. VIII. 22./ férjhez ment Egerben 1906. I. 3-án, Otta Nándor /szül.: Budapest, 1878. V. 31. + Eger, 1925. VIII. 21./ ezredeshez, + 1970. okt. 10.

Gyermekeik:

a./ O. Ilona, szül.: Pancsova, 1906. X. 24. Férjhez ment Egerben 1931. VII. 27-én, Dobrovits Lászlóhoz /szül.: Diszel, 1900. XI. 26./ egri főkapitányi tükösi intézőhöz.

Gyermekeik:

alfa./ D. Mária, szül.: Eger, 1933. I. 11.

béta./ D. László-Miklós, szül.: Tikos, 1934. XII. 29-én + 1980.

b./ O. Irén /szül.: Pancsova, 1909. V. 4./ férjhez ment Egerben 1933. IX. 12-én, Bruckner József /szül.: Tiszapolgár-Nagykapros tanyán 1903. XI. 4./ egri főkapitányi Tuka pusztai főintézőhöz. Gyermekeik:

alfa./ B. József, szül.: Polgár, 1934. VI. 28. felesége Gőz Zsuzsanna, gyermekük B. Zoltán. Bruckner Zoltán felesége Komáromi Tünde, szül.: Budapest, 1964. X. 17. Gyermekek: Bruckner Nóra, szül.: Eger, 1990. XII. 10.

béta./ B. Sándor, szül.: 1937. VI. 14. első felesége Kőrösy Éva, második Wein Alice, gyermekük: B. György, szül.: 1970. aug. 23., B. Barbara, szül.: 1972. aug. 14.

9. G. Szilárd:

/szül.: Eger, 1882. VIII. 7. + 1882./"

10. G. Ferenc 1868 Eger

11. G. Mária 1876 Eger

A két nyugállományú tábormok munkája a családalapítók és a leszármazottak adatainak feltárásáról, rendszerezéséről és rögzítéséről befejezést nyert - a XX. század harmincas-negyvenes évek fordulóján.

Elfüggetlenség nélkül megállapítható, hogy derekas munkát végeztek! Hiszen a családalapítók és a leszármazottak "családfájának története" mintegy 130 - 140 évet ölel magában, fog át. A "legidősebb" Gróber /I./ Ferenc 1801-ben született, Gróber Sándor és Knezić Irén kilencedik gyermekének, Gróber Ilonának Otta Nándortól nemzett Irén nevű leányának unokája, tehát a vértanú tábormok ükunokája 1937-ben, ~~hetedik unokájának~~ ^{Egyszerű kivétel} még ma is élő Gróber Évának bicskei Bitskey Aladártól nemzett István nevű gyermeke, Knezić Károly mártírhalált halt honvéd tábormoknak ugyancsak ükunokája 1941-ben született. Tehát a két nyugalmazott tábormok felkutatta családtörténet időhatára 1801 és 1941.

A két nyugállományú tábormok nem csupán derekas, de eléggé nem értékelhető leletmentő-kiegészítő munkát is végzett. Leletmentő munkát azzal, hogy felfedte, számba vette a leszármazottak birtokában levő /és volt/ tárgyi emlékeket, dokumentum jellegű anyagokat, amelyek levéltárakban nem találhatóak, s amelyek nélkülözhetetlen kiegészítői a családalapítók monográfiáinak. Kiegészítő adatok a tekintetben is, hogy áthelyezett levéltári anyagok ma már nehezen hozzáférhetőkké válván, ugyancsak nélkülözhetetlenek a családtörténet, illetőleg a család egy-egy személyisége hiteles monográfiájának megírásához.

Figyelmet érdemlő tény, hogy -ha csekélyke mértékben is- mozgósította leszármazottakat. Ennek bizonyítéka az, hogy a két nyugalmazott tábormok munkája kiegészült a kései leszármazottak levélben, telefonon közölt adataival. Ennek a beállítódásnak és cselekvésmódnak eredményeként vált tudottá, hogy Gróber Sándor és Knezić Irén nyolcadik gyermeke, Gróber Feona 1975. március 29-én hunyt el, s hogy utódokat nem hagyott. Ugyancsak Gróber Sándor és Knezić Irén kilencedik gyermekének, Gróber Ilonának az unokája: Bruckner György 1970-ben, illetőleg Barbara 1972-ben, dédunokája pedig 1990. december 10-én született Egerben /Bruckner Nóra/.

Ezeket az újabb adatokat (Hédenkey-Hönig Margit / Katalin asszony "csatolta" édesapja és "Kornél bácsi" munkájához.

A

Gróber-Knezić családok és leszármazottainak története az újabb kutatások tükrében

Feltételezhető, hogy Gróber /I./ Ferenc 1827-ben vagy 1828-ban költözött Egerbe, s az is, hogy árvaként jött a városba. Levéltári okmányok azonban tagadják, hogy ezen évek valamelyikében megvásárolta volna a Neumayer-féle vaskereskedést. Ez az üzlet csak 1829. december 17-e után vagy 1830-ban következhetett be. Bizonyítékként idézzük Eger város tanácsának 1829. december 17-én keltezett határozatát:

"Gróber Ferencz Tettes Heves és Külső-Szolnok törvényesen egyesült Vármegyéje kebelében Gyöngyös Városában született Vasáros az egész Polgári Taksának letétele mellett a polgárok száma közé be iratni és arról a szokott Polgári Levél részére ki adatni rendeltetett."⁴⁸

Ahhoz tehát, hogy Gróber /I./ Ferenc Egerben vaskereskedést vásárolhasson és üzemeltethessen, meg kellett kapnia a Polgári Levelét, amely egyben egri polgárrá is avatta. Igaz viszont az a tény, hogy még a városi tanács határozata előtt feleségül vette Bajzát Annát, aki vagy Egerben, vagy Ároktőn született, illetőleg a házasságkötés vagy Ároktőn, vagy Egerben történhetett meg - mégpedig 1829. szeptember 9-én.

A bizonytalanság -Bajzát Anna születési helye, Gróber Ferenc történt házasságkötésének helye-, nos ennek a bizonytalanságnak az oka fiúgyermeküknek: Józsefnek Knezić Olga Annyával Erzsébettel kötött házasság anyakönyvi kivonatának másodlatában keresendő. /Lásd a 11. képet!/
és

Ezen az okmányon a következők szerepelnek:

- Gróber József 30 éves honorációr Gróber Ferenc és Bajzát Anna gyermeke Egerben született,
- Bajzát Anna nevével egyvonalban /azonos magasságban/ születési és/vagy lakhelyként szerepel Ároktő helységnevén,
- ha a házassági anyakönyvi bejegyzéseket akként értelmezzük, hogy az a házasulandók legfontosabb adatait tartalmazza, akkor az Ároktő helységnevén úgy is felfogható, mint Gróber József tartózkodási, illetőleg lakhelye. Ebben az esetben Bajzát Anna valóban Egerben született. Megjegyzendő, hogy a Bajzát/h/ családnév csak a két tábornok "családfájában" jelenik meg t-végződéssel, az itt elemzett házassági anyakönyvi kivonat-másodlatban t-végződéssel.
- Olga Knezić római katolikus 17 éves hajadon Carolus Knezić és

29

Catharin Kapitány leánya Poroszlón születtként /?/ szerepel, vagy Poroszlón élőként /lakóként/. Ez utóbbi az igaz, mert nagyanyjának halála után Kálló Tivadar poroszlói földbirtokos nagybátyjuk gyámsága alá kerültek! /Itt is megtévesztő lehet a születési és a lakóhely "nagyvonalú" bejegyzése, netán azonosítása!/
- Ezen az okmány-másodlaton helyesen szerepel a Knezic családnév: c-vel.

- Az anyakönyvi kivonatot 1862. április 28-án, a házasságkötés napján állította ki Ignatius Sipos - Sipos Ignác parochus /plébános/, a másodlatot pedig Király Kálmán Poroszló lelkésze 1934. január 1-én..

- A házasságkötés tanúi voltak Babócsay György és Práznovszky Lajos, az a két kiváló jogász, akik védnökkékként óvták a két Knezic leányt az önkényuralom hatalmi szervezeteinek túlkapásaitól!

Már tudjuk, hogy a Gróber /I./ Ferenc - Bajzáth Anna házaspárnak három fiúgyermek született. Közöttük legkorábban Gróber /II./ Ferenc jött a világra 1830. november 26-án. Érdemes megvizsgálni a születését megörökítő anyakönyvi bejegyzést. A keresztségben az újszülött két keresztyánját "kapott": Neszl Juliannát és Stanzel Jozefint. Nevükből következtetve mindketten bevándorolt és Egerben állandósult német családok leszármazottai. Az újszülött édesapjának a nevét így jegyezte be a keresztelő plébános: Franciscus Gáüber, akinek a foglalkozása: mercator, vagyis kereskedő.⁴⁹

Gróber /II./ Ferenc és Pillesz Lujza leszármazottai
az újabb kutatások tükrében

[Gróber /II./ Ferenc 1861. június 4-én feleségül vette a törökszentmiklósi Pillesz Lujzát. Levéltári források híján annak körülményeit nem sikerült kibogozni, hogy Gróber /II./ Ferenc hogyan került -másképp- gánjellegű, netán szakmai-üzleti kapcsolatba és mikor Pillesz Mártonnal. A bizonyos az, hogy az egeri "Vasáros" meglátogatta a törökszentmiklósi családot - a XIX. század 50-60-as éveinek fordulóján - mind gyakrabban. Bizonyos az is, hogy igen megszerette Pillesz Márton és Fóris Franciska /Fáni/ leányát: Lujzát, aki 19. éves fiatalságában virágozhatott, s aki még nem töltötte be a 20. életévét, amikor megkapta a kezét az Egerből való "Vasáros", aki a maga 31-ik évével igencsak benne volt a "házasulandó korban".

Azt bizony homály takarja, hogy a házasság Lujza szüleinek kedvére, netán kedve ellenére, vagy kényszerű beleegyezésével jött-e létre?! Arra sem lehetett egyértelmű fényt deríteni, hogy a házasságkötés Törökszentmiklóson vagy Egerben történt-e meg?! /A két nyu-

állományú tábornok "családfájában" ugyan Törökszentmiklóst rögzítette a frigy megkötésének helyéül, felmerülhet a gúnnya annak, hogy ezt tapintatból tették! / A fiatalok számára örömteli tény volt az, hogy a fiatalasszony /menyecske/ már negyedik-ötödik hónapja hordta szíve alatt első gyermeküket, a leendő Bertát, aki az év vége felé meg is született Egerben. /A két nyugalmazott tábornok -feltételezhetően ugyancsak tapintatból- nem rögzítette Berta születésének hónapját és napját, mint ahogyan azt tették halálának időpontja tekintetében! / Igencsak valószínűsíthető, hogy Egerben azért kerülhetett sor a házasságkötésre, mert az alig húsz éves fiatalasszonyt a család nem akarta kitenni a mezővárosi pletykáknak, az idő előtti "megesés" kikezdhetné volna a Pillesz-Fóris házaspár tisztességét! Fóris Franciska második felesége lehetett Pillesz Mártonnak, hiszen Pillesz Lujzának volt egy mostohatestvére is: Ludwig Terézia, akit Gransperger Ferenc Törökszentmiklós egyik leggazdagabb földbirtokosa vett feleségül. A házasságkötés alkalmából a mostohanővér vagyoni végkielégítést kapott, amely jelentős földbirtok-kiegészítést eredményezett.

Pillesz Lujza "kezeivel" Gröber /II./ Ferenc is igen érzékelhető kereskedő tőkéhez jutott, amit az élelmes "Vasáros" műhelyei és üzlete bővítésébe, valamint szántó és szőlőskert vásárlásába fektetett be.

A házaspár látszólag igen gazdag volt gyermekáldásban. Tíz gyermekük született, hét leány és három fiú. A hét leánygyermek közül csak három ment férhez. Egynek -az elsőszülött Bertának- nem volt gyermeke, mert férje: a Mezőkövesden született Fridély Ödön gyógyszerész túl volt ötvenedik életévén - házasságkötésük idején! Három leánygyermek közül kettő /Iréneke és Margit/ feltehetően gyermekként, egy: Lujza 19 éves korában hunyt el. Egy leány, Anna valószínűsíthetően nem ment férjhez.

A három fiú közül kettő megnősült: Ferenc /III./ és Gyula, de nekik számottevő számú utódai nem születtek. Egy fiú nem alapított családot, Béla volt a házaspár kilencedik gyermeke.

G. Gizella még nem töltötte be 18. életévét, amikor feleségül vette -1881. január 24-én- Niemtsik Adolf, az egri állomáshelyű 60. sorgyalogezred századosa, aki ekkor már betöltötte 40. életévét. A férj édesapja ugyancsak a cs. és kir. hadsereg tisztje volt, aki csapattestével hosszabb ideig szolgált Galíciában. Eközben ismerhette meg későbbi feleségét, az elszegényedett nemesi Sasgyel család leánygyermekét: Sztokrabatek Vincenciát.

Niemtsik Adolf katonatiszt nevével az 1881. és az 1883. évi Bécsben kiadott katonai név- és rangkönyvekben található a kutató. Az 1881. évi név- és rangsor 374. oldalán leírtak szerint nevezett /akinek apja: Niemtsik Augusztin/ a cs. és kir. 60. sorgyalogezred II. osztályú századosa /Hauptleute = alszázados/ volt.⁵⁰ Ebbe a rendfokozatba 1879. november 1-vel nevezték ki. A gyalogezred tartalékszázadában szolgált. A tartalékszázad rendszerint a sorgyalogezred állomáshelyén teljesítette szolgálatát: az újoncokat képezte ki, vagyis gondoskodott a "fogyatékok": az elesettek, a sebesek és a tartósan betegek pótlásáról. Az ezred parancsnoksága ekkor Krakkóban tartózkodott.⁵¹ Értehető tehát a Gróber Gizellával kötött házasság éve, hónapja és napja. Vagyis Niemtsik Adolf alszázados /Capitan-Lieutenant/ meg is ismerkedhetett Gróber Gizellával, meg is szerethették egymást és házasságra is léphettek.

Az 1883. évi név- és rangsorban található bejegyzés szerint Niemtsik Adolf alszázadost I. osztályú századossá, /Hauptmann, Capitán/ vagyis főszázadossá nevezték ki és századparancsnokká léptették elő, ezzel egyidejűleg a 85. cs. és kir. gyalogezredbe helyezték /vezényelték/ át. Ez az új ezred az 5. és a 65., valamint az két egri, a 34. és a 60. sorgyalogezred személyi állományából alakult meg.⁵²

A 85. cs. és kir. sorgyalogezred törzsének és parancsnokságának, valamint tartalékszázadának állomáshelye Máramarossziget volt. Niemtsik Adolf főszázados tehát csak időnként -eksősorban szabadsága idején/ térhetett haza, tartózkodhatott Egerben.

Niemtsik Adolf főszázadost ebben az ezredben léptették elő, nevezték ki őrnagygyá, s ebből a rendfokozathból helyezték nyugállományba. Őrnagyi előléptetésének időpontja ismeretlen. Az évenként kiadott név- és rangkönyvek nem tüntetik fel nemesi előnevét sem. Ezért feltételezhető, hogy nyugállományba helyezésének alkalmából részesülhetett ebben az elismerésben. Nemesi előneve: theiszbucki.

A Niemtsik Adolf és Gróber Gizella házaspárnak harmadik leánygyermek: theiszbucki Niemtsik Ilona volt, aki már betöltötte 40. életévét, amikor férjhez ment kisléghy Nagy Gusztáv cs. és kir. 60. -ugyancsak egri állomáshelyű- soredzred tisztjéhez, aki ebből az ezredből ment nyugállományba - ezredesként. A házasságkötés 1929. június 16-án történt. Ebből a frigyből utódok nem születtek.

Kisléghy Nagy Gusztáv nem tehető nemesi család gyermeke volt. Katonai szolgálati anyagának legnagyobb része megsemmisülhetett. A Hadtörténelmi Levéltárban semmi használható anyaga nincs. Töredékes információkat közöl róla a Ludovika Akadémia 1917. évi névkönyve, amelyben

a következők olvashatók: "... volt szabadságolt állományú hadapródot 1889. augusztus 18-án 1889. szeptember 1-től számítandó 5. rangszámú hadapród-tiszthelyettesé avatták és a 12. honvéd gyalogos féldandár 3. zászlóaljához vezényelték ...".⁵³

A két nyugalmazott tábornok származási táblázatából /"családfájából"/ tudjuk, hogy kisléghy Nagy Gusztáv a Bács-Bodrog vármegyei Palánkán született 1876. február 21-én kisléghy Nagy Jenő és Pulchard Rózsa házasságából. Születésének évszáma semmiképpen sem elfogadható, feltehetően figyelmetlenség, vagy eredetileg is durva elírás! Ugyanis kisléghy Nagy Gusztávot 13 éves korában nem avathatták hadapród-tiszthelyettesé - nemessége ellenére sem, kiváló teljesítményei ellenére sem /évfolyamában 5. rangsorban végzett/. A valószínűsíthető születési év 1870., vagy az akkori évek valamelyike, különösen is, ha figyelembe vesszük, hogy őt, mint "szabadságolt állományá"-t /szabadságról visszatérőt/ avatták fel!⁵⁴

Kisléghy Nagy Gusztáv hadapród-tiszthelyettes /őrmester/ a 12. m. kir. honvéd féldandár 3. zászlóalijában kezdte meg szolgálatát Nagy károlyban /ma: Carei, a Román Köztársaságban/. Ebben az alakulatban léptették elő hadnagygyá, majd 1896-ban főhadnagygyá. Innen és ebben az évben vezényelték a III. honvédkerület parancsnokságára,⁵⁵ amelynek központja Kassa /ma: Kosice, a Szlovák Köztársaságban/ volt. A III. honvédkerület alárendeltségébe tartozott a 77. honvéd gyalogdandár, amelynek parancsnoksága ugyancsak Kassán volt, és a 78. honvéd gyalogdandár Szatmárnémeti /ma: Satu Mare, a Román Köztársaság/ központtal.⁵⁶ 1900-ig szolgált kisléghy Nagy Gusztáv főhadnagy a III. honvédkerület parancsnokságán. Ebben az évben helyezték át a 9. honvéd gyalogezred parancsnokságára. Nem kellett messzire "utaznia", mert az ezredparancsnokság ugyancsak Kassán volt. Az. 1900. évi névkönyv tájékoztat arról, hogy Nagy Gusztáv főhadnagy a soproni katonai főreál tanárjelöltje. Kinevezték-e a soproni főreál tanárává? Ha igen, hány évig tanított ott és milyen tantárgyakat? Részt vett-e az első világháborúban, kapott-e sebet, sebeket és elismeréseket? Mikor helyezték az "egri illetőségű" 60. gyalogezredbe? Mikor nevezték ki pl. ezredessé? Mikor került nyugállományba, mikor és hol hunyt el, s hol helyezték örök nyugalomra? E kérdések megválaszolása feltehetően végleg elmarad, mert nincsenek levéltári anyagai /"anyakönyve"/, és mert nem élnek már azok sem, akik még ismerhették őt! Valószínűsíthető, hogy a két nyugalmazott tábornok feleségétől tudhatták meg legutolsó rangfokozatát.

Nevével utóljára az 1928-ban kiadott Honvédségi Közlönyben ta-

lálkozhatunk, amely arról szól, hogy 1900. november 1-vel előléptették I. osztályú századossá /főszázadossá/ és rendelkezik a Katonai Érdemérem piros szalagon változatával és a Jubileumi Éremmel. Az előbbi /"piros szalagos"/ kitüntetés arra enged következtetni, hogy részt vehetett az első világháborúban. /A kutató számára rendkívül zavaró tényező volt az, hogy egyetlen név- és rangkönyv sem tartalmazta Nagy Gusztáv nemesi előnevét. Azonosítása így igen nagy figyelmet és aprólékos munkát követelt./

Kisléghy Nagy Gusztáv és theiszbucki Niemtsik Ilona házasságából gyermek nem született. Ilona asszony férjének második felesége volt és idős, mint ahogyan idős volt Nagy Gusztáv is. Házasságának évében csak kevéske választotta el a 60. életévétől! Viszont első feleségétől: Horváth Máriától öt gyermeke született, akiket Ilona asszony szeretettel "fogadott"!

Gróber /II./ Ferenc és Pillesz Lujza unokája, a vértanú tábornok dédunokája volt theiszbucki Niemtsik Lujza, Niemtsik Adolf és Gróber Gizella ötödik gyermeke. Tudjuk róla, hogy Bécsben /Wien-ben/ született és az első pedagógus volt a Knezić-Gróber családban. Elemi iskolai és gimnáziumi tanulmányainak befejezését követően tanári oklevelet szerzett Budapesten, az Erzsébet Nőiskolában - 1915-ben, 21 éves korában. Tanári pályájának zömét az Egri Állami Polgári Leányiskolában töltötte. Tekintélynek örvendő, a tanulmányi fegyelmet megkövetelő, s ezért szigorú tanárnő hírében állt. Látszólag kimért, zárkózott volt a magatartása, viselkedése, tanulóival szemben azonban barátságosan, inkább kedvesen nyilvánult meg. Szorgalmas diákjait becsülte, segítette, noha azok az egri kispolgári, munkás- és parasztcsaládok gyermekeiből verbuválódtak.

A szerző még gyakran látta őt az iskola udvarán, a tanórai szünetekben sétáló tanítványait felügyelő feladatának gyakorlásában. A lányok láthatóan respektálták jelenlétét. /Az iskola épületében volt elhelyezve mind a leány, mind a fiúiskola. A kettőnek az udvarát sűrű növésű magas sövény választotta el. A fiúk gyakran, csaknem állandóan át-átleselkedtek, püsszegéssel hívták fel magukra a lányok figyelmét, nem nagyon törődve a tanárnő szigorú, a fiúk cselekvéseit mélyen elítélő pillantásaival. Ugyan ők is respektálták "Nemcsik" tanárnőt, de nem annyira, mint a lányok, hiszen nem "az ő tanárnőjük" volt. Utóda, családja nem volt, mivel nem is ment férjhez.

Gróber /II./ Ferenc és Pillesz Lujza hatodik gyermeke, határtalan örömeikre, végre fiú lett, aki a keresztségben örökölte édesapja utónevét is: a Ferencet. Így lett a Gróber család /III./ Ference. Hogy